

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะกลายเป็นคารันทิธาร์(ผู้ที่ถูกประณามและได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา) จงทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ยิ่งมีการกล่าวหาลูกมากเพียงไร, ลูกก็จะกลายเป็นคารันทิธาร์มากตามนั้น

คำถาม: อะไรคือคำสั่งของพ่อ? ด้วยการทำตามคำสั่งหลักใดที่ลูกๆ ได้กลายเป็นผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ?

คำตอบ: คำสั่งของพ่อก็คือ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่มีความขัดแย้งใดๆ กับใคร คงอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบ หากใครบางคนไม่ชอบบางสิ่งที่ลูกพูด, เพียงแต่อยู่อย่างเงียบสงบ อย่าได้คุกคามกันและกัน ลูกสามารถที่จะกลายเป็นผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของบัพตาตาได้ เมื่อไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ อยู่ภายในลูก เมื่อลูกไม่ได้พูดคำพูดที่ขมขื่นใด และการพูดอย่างอ่อนหวานได้กลายเป็นวิถีชีวิตของลูก

โอมซานติ พระเจ้าพูด:ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! อย่างแน่นอนที่ต้องมีการพูดสิ่งนี้ก่อน นี่คือการเตือนสำหรับลูกๆ พ่อพูดว่า: เมื่อพ่อพูดคำว่า “ลูกๆ” พ่อกำลังมองดูที่ดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นคือรองเท้าเก่า ร่างกายไม่สามารถจะกลับมาสาโทประธานได้ ลูกจะได้รับร่างที่สาโทประธานในยุคทอง เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาสาโทประธาน แต่ร่างของลูกนั้นก็เป็ร่างเก่าเดียวกัน เวลานั้นลูกดวงวิญญาณต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ในยุคทอง,ลูกจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์ ในการที่จะชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์, จงจดจำพ่อผู้เดียว พ่อมองดูที่ลูกๆ ดวงวิญญาณเท่านั้นเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณจะไม่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการที่ท่านนั้นเพียงแต่มองดูลูก ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร, ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น นั่นคือ หน้าทีของลูก ลูกต้องกลับมาสาโทประธานด้วยการจดจำพ่อ พ่อได้มาเพื่อชี้หนทางแก่ลูก ร่างนี้จะคงแก่จนถึงเวลาสุดท้าย อวัยวะเหล่านี้เป็นเพียงอวัยวะทางร่างซึ่งมีการเชื่อมโยงกับดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณได้กลับมาสวยงาม, เขาก็ทำกรรมดี ที่นั่นแม้แต่นกและสัตว์ก็ดีมาก ที่นั่นนกนั้นก็บินไปเมื่อพวกมันได้เห็นมนุษย์ในขณะที่ ที่นั่นนกที่ตีเช่นนั้นก็จะบินวนอยู่รอบๆลูก ด้วยกิริยาที่มึระเบียบ ไม่ใช่ว่าพวกมันนั้นจะเข้ามาในบ้านของลูก ทำให้บ้านสกปรกและแล้วก็บินจากไปอีกครั้ง ไม่เลย นั่นเป็นโลกที่มีระเบียบวินัยอย่างยิ่ง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้สัมผัสของทุกสิ่ง ในเวลานี้มีช่องว่างอยู่มากมาย ค่ายกย่องของสวรรค์นั้นไม่มีขีดจำกัด แม้แต่ค่ายกย่องของพ่อก็ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นค่ายกย่องทรัพย์สินสมบัติของพ่อก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: พ่อจดจำดวงวิญญาณเหล่านั้นผู้ที่ทำงานรับใช้ ได้มีการจดจำพวกเขาโดยอัตโนมัติ จิตใจและสติปัญญานั้นอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าลูกนั้นกำลังทำงานรับใช้ชั้นหนึ่งหรือชั้นสอง ลูกเข้าใจทั้งหมดนี้ตามลำดับกันไป บ้างก็สร้างพิพิภรณ์และก็ไปหาประธานาธิบดีหรือผู้ว่าราชการ ฯลฯ อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องอธิบายให้แก่บุคคลเหล่านั้นอย่างดีมาก แต่ละคนก็มีคุณธรรมของตนเอง เมื่อใครบางคนมีคุณธรรมที่ดี ก็มีคำกล่าวว่า: ผู้นั้นมีคุณธรรมอย่างยิ่ง ผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้ก็จะพูดอย่างอ่อนหวานอย่างยิ่งเสมอ พวกเขาจะไม่วันพูดคำพูดที่ขมขื่น ผู้ที่พูดอย่างขมขื่นก็มีวิญญาณปีศาจร้าย ในพวกเขา สำนึกที่เป็นร่างคืออันดับหนึ่ง และแล้ววิญญาณปีศาจร้ายอื่นๆ ก็จะตามสำนึกที่เป็นร่างมาและเข้าสิง ผู้คนนั้นมีพฤติกรรมที่เลวร้ายอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: ผู้ที่นำเสนอสำนึกนั้นไม่สามารถจะถูกประณามได้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเดียวกับที่ลูก เคยทำในวงจรที่แล้ว คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และแล้วเชือก(การควบคุม)ของทั้งโลกก็จะมาสู่มือลูกทีละน้อยๆ นี่คือการวงจร และวงจรนั้นกำลังบอกเวลาแก่ลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ มีเวลาน้อยอย่างยิ่งที่หลงเหลืออยู่ เมื่อผู้คนเหล่านั้นได้ให้อิสระแก่ประเทศชาติ พวกเขาก็แบ่งประเทศออกเป็น 2 ส่วน และแล้วพวกเขาก็เฝ้าแต่รบราฆ่าฟันกันและกัน ไม่เช่นนั้นแล้วใครเล่าที่จะซื้อกระสุนของพวกเข ฯลฯ เล่า? นั่นเป็นธุรกิจของพวกเขเช่นกัน ตามละคร นั่นคือความฉลาดของพวกเข พวกเขาได้แยกทุกอย่างออกเป็นส่วนๆ ที่นี้ด้วย ด้านหนึ่งนั้นก็พูดว่า: เราควรจะได้รับแผ่นดินผืนนี้เพราะไม่ได้มีการแจกจ่ายอย่างเหมาะสม มีน้ำไหลมากกว่าในด้านนั้น, มีแผ่นดินมากยิ่งขึ้นในด้านนั้น และมีน้ำน้อยมากในด้านนี้ พวกเขารบราฆ่าฟันกันและกันเช่นนี้ และแล้วก็เป็สงครามกลางเมือง มีการรบราฆ่าฟันมากมาย เมื่อลูกนั้นได้กลายเป็นลูกๆ ของพ่อ, ลูกก็ต้องถูกดูถูกดูหมิ่นเช่นกัน บาบาได้อธิบายแล้วว่า: เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นคารันทิธาร์ ลูกนั้นถูกดูถูกดูหมิ่นในวิธีเดียวกับที่บาบาถูกดูถูกดูหมิ่น ลูกรู้ว่าผู้ที่นำเสนอและลั่นหว้งเหล่านั้นไม่ได้รู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ประเด็นของ 84 ชาติเกิดนั้นง่ายตายอย่างยิ่ง ลูกคือผู้ที่กำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แล้วลูกก็จะเป็นผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา หากใครบางคนไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใดในสติปัญญาของเขา, ก็จะมีคำกล่าวว่าเป็บทบาทของเขาในละคร บุคคลนั้นจะสามารถทำอะไรได้? ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงไรก็ตาม เขาก็เพียงแต่ไม่สามารถจะไต่ขึ้นมาได้ เขานั้นได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายาม, แต่ไม่ได้อยู่ในโชคของเขา อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นและทุกคนนั้นก็เป็ที่ต้องการในนั้น ลูกควรที่จะคิดในวิธีนี้และคงอยู่อย่างเงียบสงบ ไม่ควรจะมี ความขัดแย้งใดๆ กับใคร ลูกต้องอธิบายด้วยความรัก: อย่าได้ทำเช่นนั้น สถานภาพของท่านนั้นก็จะยิ่งต่ำลงหากท่านทำ เป็ดวงวิญญาณที่รับ

ฟัง บางครั้งเมื่อลูกบอกบางสิ่งที่ติดกับใครบางคน เขาก็อยู่อย่างไม่มีความสะดวก ในกรณีนั้นลูกควรจะทำเขาไว้ตามลำพัง หากใครบางคนเป็นเช่นนั้น, เขาก็จะเฝ้าแต่คุกคามผู้อื่น สิ่งนั้นจะคงอยู่ไปจนถึงเวลาสุดท้าย มายานี้ก็จะกลับมารุนแรงมากขึ้นๆ ในแต่ละวันที่ผ่านไป มายาได้กลายเป็นมารร้ายและรบกวนกับมารร้ายด้วยเช่นกัน เมื่ออายุของมายา จงพัฒนาการฝึกฝนของการจดจำระลึกถึงพ่อ และลูกจะคงอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนได้อย่างสมบูรณ์ ลูกเข้าใจว่ามายาจะคุกคามลูก, แต่ลูกต้องไม่หวาดกลัว ผู้ที่กำลังจะกลายเป็นคารันทิราห์ก็จะถูกดูถูกดูหมิ่น แต่ลูกต้องไม่อยู่อย่างไม่พอใจเพราะสิ่งนั้น นักหนังสือพิมพ์อาจจะตีพิมพ์บางสิ่งต่อต้านลูก เพราะเป็นเรื่องของความบริสุทธิ์ ผู้ที่ไร้เดียงสาจะถูกทำร้าย มีชื่อของปีศาจ อคาสูรย์และบคาสุรย์ มีแม่แต่ชื่อของปีศาจที่เป็นผู้หญิง เช่น พุทนา และศุภนักษา ลูกๆ ก่อนอื่นใดถ่ายทอดคำยกย่องของพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกคือดวงวิญญาณ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถให้ความรู้แก่ลูก ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างคือการศึกษาเล่าเรียนที่จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและเป็นผู้ปกครองโลก เครื่องประดับต่างๆ ก็เป็นของลูกเช่นกัน แต่ลูกๆ บราห์มินคือผู้เพียรพยายาม เหตุนี้เองเครื่องประดับเหล่านี้จึงได้มีการให้ไว้แก่วิชณุ ไม่มีใครอื่นสามารถที่จะบอกสิ่งต่างๆ ทั้งหมดแก่ลูกว่าดวงวิญญาณคืออะไรและดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ดวงวิญญาณมาจากที่ใด? ดวงวิญญาณจากร่างไปอย่างไร? ในบางครั้งพวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณออกไปทางดวงตา, บางครั้งก็ออกไปจากหน้าผาก และบางครั้งพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณนั้นออกไปทางศีรษะ ไม่มีใครสามารถรู้สิ่งนี้ เวลานี้ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณจะละร่างของเขาละวางขณะที่เพียงแต่กำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกควรจะไปหาพ่อในความสุขอย่างยิ่ง ลูกต้องละร่างเก่าของลูกในความทุกข์ เพียงเหมือนกับตัวอย่างของงู มนุษย์นั้นก็ไม่มีแม่แต่ปัญญาที่สัตว์ทั้งหลายมี ชันยาสีเหล่านั้นๆ ก็เพียงแต่ให้ตัวอย่างเหล่านั้น พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับแมลงที่ส่งเสียง ผู้ที่เปลี่ยนแมลงทั้งหลาย ลูกจะต้องเปลี่ยนแปลงพวกเขาจากมนุษย์แมลง ลูกต้องไม่เพียงแต่ให้ตัวอย่าง แต่จงทำสิ่งนั้นในทางปฏิบัติ เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับบ้าน ลูกกำลังจะได้รับมรดกจากพ่อและดังนั้นลูกควรจะมีความสุขนั้นอยู่ในลูก ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้รู้เกี่ยวกับมรดก ทุกคนได้รับความสงบ ทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถให้ชีวิตใหม่ที่ไม่มีการเลิกละทุกคน ลูกต้องอธิบายเช่นกัน: “พวกท่านเป็นของหนทางสันโดษ และท่านทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์ม พ่อสร้างหนทางครอบครัว พวกท่านไม่สามารถจะไปสู่ยุคทองได้ พวกท่านจะไม่สามารถอธิบายความรู้แก่ใครได้” นี่คือนั่นสิ่งทีลึกล้ำอย่างยิ่ง ก่อนอื่นใดลูกต้องสอนผู้อื่นถึงบทเรียนของอัลฟาและเบต้า บอกพวกเขา: พวกท่านมี 2 พ่อ: พ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกท่านถือกำเนิดกับพ่อที่มีขีดจำกัดด้วยกิเลส มีการได้รับความทุกข์อย่างมากมาย ในยุคทองมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นการเกิดนั้นก็ราบรื่นเหมือนกับเนย ไม่มีเรื่องของ ความทุกข์ใดๆ ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ลูกได้รับมรดกของอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ก่อนอื่นมีความสุขและแล้วก็มีทุกข์ เป็นสิ่งผิดที่จะพูดว่าก่อนอื่นมีความสุขและแล้วจึงมีความสุข เป็นโลกใหม่ที่ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาก่อน ไม่ใช่โลกเก่าที่มีการก่อตั้งขึ้น จะมีใครสร้างอาคารเก่าใหม่? เราวันไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในโลกใหม่ พ่ออธิบายด้วยเช่นกัน: ลูกต้องมีวิธีการเหล่านั้นทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ท่านให้สิ่งนั้นได้อย่างไร? มาและพวกเราจะอธิบายแก่ท่าน ลูกจำเป็นต้องมีวิธีการที่จะอธิบายเช่นนี้ ให้นิมิตของประเภทต่างๆ ของความทุกข์ในดินแดนของความทุกข์แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน มีความทุกข์อย่างมากมาย! เป็นสิ่งที่ไม่มีการขีดจำกัด ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนของความทุกข์ ไม่มีใครสามารถเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ศรีภคินอยู่ดินแดนแห่งความสุข แม้แต่ตัวของภคินนั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข เขาเคยเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขและเขาได้รับการกราบไหว้บูชาในวัดแม้กระทั่งในเวลานี้ หากบาปนั้นจะไปยังวัดของลักษมีและนารายณ์ในเวลานี้, ท่านก็จะพูดว่า: โอ้อ้อ! ฉันกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น! ท่านจะไม่กราบไหว้บูชาพวกเขาในเวลานี้ ท่านกำลังจะกลายเป็นอันดับหนึ่ง, ดังนั้นท่านจึงไม่กราบไหว้บูชาผู้ที่เป็อันดับสองหรือสาม พ่อกำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาเรียกทุกคนว่าพระเจ้า มีความมั่งคั่งอย่างมากมาย! ลูกอธิบายอย่างดีมาก เป็นสิ่งที่ใช้เวลา เป็นสิ่งที่ใช้เวลามากเท่ากับที่เคยทำในวงจรที่แล้ว ไม่มีสิ่งใดที่จะสามารถเร่งรีบได้ ขาดเกิดปัจจุบันของลูกเป็นเช่นเพชร แม้แต่ขาดเกิดของเหล่าเทพก็ไม่สามารถจะกล่าวได้ว่าเป็นเช่นเพชร พวกเขาไม่ได้อยู่ในครอบครัวของพระเจ้า นี่คือนครอบครัวของพระเจ้าของลูก และนั่นคือครอบครัวที่สูงส่งของลูก สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ค่อยอย่างยิ่ง ในกิตะก็เป็เหมือนกับหีบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง ผู้คนนั้นก็ทำได้ทำความผิดพลาดเช่นนั้นด้วยการใส่ชื่อของภคิน บอกพวกเขา: พวกท่านเรียกเทพว่าเทพ ดังนั้นเหตุใดท่านจึงเรียกภคินว่าพระเจ้าเล่า? ใครคือวิษณุ? ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาเพียงเช่นนั้นโดยที่ไม่มีความรู้ เหล่าเทพนั้นโบราณที่สุด และพวกเขานั้นก็ได้เข้ามาและได้จากไป ทุกคนต้องไปผ่านสภาพของสาโท ราโจ และทาโม ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นทาโมประธาน ได้มีการอธิบายประเด็นมากมายแก่ลูกๆ ลูก

สามารถอธิบายอย่างดีมากด้วยการใช้เข็ม ลูกต้องจดจำพ่อและครูผู้ที่กำลังสอนลูก อย่างไรก็ตามมีการชักเย่อเช่นนั้นกับมายา ประเด็นที่ดียังมีหลายต่อหลายประเด็นก็เฝ้าแต่ปรากฏขึ้น หากลูกไม่รับฟังสิ่งใด ลูกจะสามารถถ่ายทอดประเด็นเหล่านั้นได้อย่างไร? โดยทั่วไปแล้วเมื่อมารตีทองทัวร์ พวกเขานั้นก็ขาดเมอร์ลีย์ และแล้วพวกเขาก็ไม่อ่านเมอร์ลีย์ พวกเขานั้นเต็มเปี่ยม พ่อพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงเรื่องราวที่ลึกล้ำอย่างยิ่ง! ลูกต้องรับฟังเรื่องราวเหล่านั้นและเข้าถึงสิ่งเหล่านั้น หากลูกไม่เข้าถึงสิ่งเหล่านั้นลูกก็อยู่อย่างอ่อนแอ ลูกๆ มากมายก็ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และถ่ายทอดประเด็นที่ดีมาก บาบ่าเห็นว่าพวกเขานั้นได้ตั้งประเด็นตามสภาพของพวกเขา ลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้ก็สามารถที่จะตั้งประเด็นเช่นนั้นที่ผู้อื่นไม่เคยถ่ายทอด พวกเขานั้นอยู่อย่างของแวงในงานรับใช้ ประเด็นที่ดีหลายต่อหลายประเด็นก็ได้มีการตีพิมพ์ในนิตยสารเช่นกัน ดังนั้นลูกๆ ได้กลายเป็นนายของโลก พ่อทำให้ลูกแสนจะสูงส่ง ได้มีการพูดไว้ในเพลงว่า: ลูกมีเชือก(การควบคุม)ทั้งโลกอยู่ในมือของลูก ไม่มีใครสามารถขโมยสิ่งนั้นไปจากลูกได้ ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก อย่างแน่นอนที่จะเป็นพ่อผู้ที่ได้สอนพวกเขา ลูกสามารถอธิบายว่าพวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงศักดิ์อย่างไร พระในวัดก็ไม่ได้รู้ สิ่งนี้ ลูกควรจะมีความสุขอย่างมากมาย ลูกสามารถอธิบายด้วยเช่นกันว่าพระเจ้านั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บอกพวกเขา: ในเวลานี้วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าอันอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็เลสเหล่านั้นอยู่ในแต่ละคนและทุกๆ คน มีวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าของมายา มายานั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นคือความผิดพลาด พระเจ้าจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ท่านให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ท่านเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ลูกๆ ต้องฝึกฝนที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น อัจจะถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เมื่อใครบางคนกระจ่ายความไม่สงบหรือรบกวนลูก, ลูกต้องคงอยู่อย่างเงียบสงบ หากใครบางคนไม่ได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเองแม้แต่หลังจากที่ได้รับการเตือนเกี่ยวกับบางสิ่งแล้ว, ลูกก็เพียงแต่จะพูดได้นั่นคือโชคของพวกเขาเพราะอาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น
2. ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และรับใช้ด้วยการตั้งประเด็นใหม่ๆ อย่าได้ขาดเรื่องราวที่ลึกล้ำที่พ่อถ่ายทอดแก่ลูกทุกวัน

พร: ขอให้ลูกเป็นแสงที่เบาสบาย และข้ามผ่านบ่วงพันธะทั้งหมด ด้วยความเพียรพยายามที่จริงจัง และมีประสบการณ์ของความบันเทิง

ลูกๆ บางคนพูดว่า: ที่จริงแล้ว ฉันสบายดี แต่ เพราะด้วยสิ่งนั้น สิ่งนี้ มีบ่วงของสันสการ์ ผู้คน บรรยายากาศ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าเหตุผลจะเป็นอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม ผู้เพียรพยายามที่จริงจังจะข้ามผ่านสถานการณ์ทั้งหมดราวกับว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีอะไรเลย พวกเขามีประสบการณ์ของความบันเทิงอย่างสม่ำเสมอ สภาพเช่นนี้เรียกว่าสภาพที่โอบยบิน และสิ่งบ่งชี้ของสภาพที่โอบยบินคือพวกเขากลายเป็นแสงที่เบาสบาย ไม่สามารถมีภาระรูปแบบใดทำให้พวกเขาขึ้นลงได้

คติพจน์: จงทำให้ทุกคุณธรรมและทุกประเด็นของความรู้เป็นสันสการ์ดั้งเดิมของลูก

*** โอม ชานติ***